

ватъ въ нѣкое подземно поточе, рѣка или дѣно на пропасть, отъ което започва нова пещера. Такава е пещерата Пропаститѣ при с. Генчевци — Тръвненско. Въ тази пропастъ, следъ половинъ часово спускане, посети-

Фиг. 5. Слонови уши отъ пещерата „Маазитѣ“, Сливенско

тельтъ се озовава на дѣното, и край неговитѣ крака кло-кочи вече подземно поточе. По посока на поточето въ хоризонтална насока се простира нова голѣма пещера. Ако се движимъ по поточето, най-после ще стигнемъ до края на пещерата, гдето се заврѣшва съ едно

подземно езеро. По-нататкъ не може да се отиде. Водата, обаче, на това езеро извира при с. Хитревци въ видъ на буенъ изворъ, който се излива сжщо така изъ една водна пещера, наречена Змееви дупки. Пещерата „Змееви дупки“ е продължение отъ пещерата „Пропаститѣ“ при с. Генчевци, като разстоянието между дветѣ села е 2 клм. Ако би могло да се изхвърли водата отъ „Змееви дупки“, тогава дветѣ пещери биха се съединили въ една, и отъ с. Хитревци би могло да се отиде до с. Генчевци по подземенъ тунелъ. Съ това би могло да се потвърдятъ на много мѣста повѣрията за пещеритѣ, че свиня съ прасенца навлѣзла въ пещерата „Хайдушка дупка“ при Карлуково и излѣзла при Луковитѣ; че овчаръ хвърлилъ тоягата си въ едно рилско езеро, а тя излѣзла отъ извора на р. Панѣга и т. н.

Въ нѣкои наши пещери, освенъ вътрешнитѣ украси и накити, се съхраняватъ и материали за предисторията на човѣка. Това сж така нареченитѣ истори-